

gemme sig i den situation, så oplever vi, at det er mennesker, som har en frygt, som vi ikke har adgang til at lette dem for, og hvor diskussionen ikke giver mening.

Men jeg oplever f.eks., at nogle af de unge siger: Jamen vi vil ikke registreres af nazistiske eller racistiske organisationer. Så vil jeg – og nu er vi ovre i debatten om det her – straks sige til dem: Hvis I bøjer jer for det, så har I givet de andre alt for meget. Det kan ikke nytte noget, at den frygt får lov til at avle modfrygt til den anden side, for så er det, vi bærer ved til et modbydeligt samfund.

Derfor synes jeg, det er vores opgave hele tiden at sige til alle dem, der gemmer sig af den ene eller den anden grund, medmindre det er det ynkværdigste, vi har, nemlig f.eks. flygtninge i en elendig situation: Det skal I ikke gøre. I skal stå ved det, og vi har altså endnu ikke situationer, hvor det er blevet farligt.

Vi har alle sammen prøvet at få både breve og trusler, og hvad ved jeg, og der har stået edder og forgift ud af telefonrøret, også mod éns børn, og det er ganske ubehageligt. Men i samme øjeblik man begynder at åbne sig over for det, så er vi ude på et skråplan. Derfor vil jeg bruge også denne lejlighed til at sige, at vi afskyr de folk, der bruger hætter ved demonstrationer. Vi afskyr dem. Men vi kunne altså ikke drømme om at bruge lovgivningsmagt her, hvor det er debatten, det skal handle om i den her sammenhæng. For lovgivningsmagten åbner også for en masse andre ting, som vi også afskyr.

(Kort bemærkning).

John Vinther (KF):

Til fru Margrete Auken vil jeg sige, at når jeg startede min ordførertale med at konkludere, at Det Konservative Folkeparti naturligvis havde stor respekt for grundlovens rettigheder, så var det ikke, fordi jeg mente, der var behov for et forsvar; så var det alene for at konkludere, at vi ikke mente, at det her på nogen måde kunne betegnes som grundlovsstridigt.

Så kan jeg da også konstatere, at jeg tilsyneladende har betydelig større tiltro og tillid til politiets dømmekraft, end fru Margrete Auken har. Når fru Margrete Auken ikke ønsker at give politiet mulighed for at udøve et skøn i de her sager, så er det jo i virkeligheden den største mistillidserklæring, man overhovedet kan give politiet.

I den forbindelse vil jeg da godt spørge fru Margrete Auken, om fru Margrete Auken

mener, at det er et stort retssikkerheds- og retsbevidsthedsproblem, at det til hverdag i en lang række situationer – faktisk de fleste, hvor vi møder politiet – er overladt til politiet selv at handle ud fra et skøn. Er det et stort problem, retsbevidsthedsmæssigt?

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Ja, det kan det blive, hvis man ikke kan komme til at kontrollere ordentligt. Der har vi så hele diskussionen om politiklagenævnene i øjeblikket. Der har vi den side af sagen. Men selvfølgelig er det da ikke et problem, når de ting, der foregår, er noget, der f.eks. er ulovligt, og hvor de kan skønne, at der her er noget ulovligt.

Det, vi er bekymrede for, er, at her åbnes der pludselig op for et stort, nyt felt, hvor man kan gå ind og kriminalisere en adfærd, som hidtil har været ganske lovlig, og hvor der ikke er andet på spil. Der åbner vi pludselig muligheder nu, og det er altså den svære diskussion, man altid har, når man skal diskutere retsstat over for det at gøre sagen let for et politi. Det handler desværre indimellem også om at forsvare potentielle forbryderes rettigheder.

Det er til enhver tid retsstatens problem, og derfor er man også tit i klemme i forhold til politiet, fordi de mange gange har gode grunde til at sige det, altså f.eks. i diskussionen om anonyme vidner.

Alligevel må vi dér gå ind og sige: Det går altså ikke, fordi vi får mange flere ulemper, end vi eventuelt får fordele. Så er det for farligt. Vi skal ind og sikre, at retsstaten virker hele vejen igennem, og det bringer os i mange svære situationer. Men det er dem, vi er nødt til at holde fast ved, hvis vi vil blive ved med at have et samfund, vi kan være bekendt.

Så vil jeg lige sige: Jeg mener ikke, det her er et angreb på ytringsfriheden. Jeg mener simpelt hen, det er at åbne for en ubehagelig vilkårlighed eller i hvert fald en masse komik, hvis ikke vilkårlighed.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Det er muligt, jeg ikke har udtrykt mig klart nok første gang. Jeg forsøger endnu en gang over for fru Margrete Auken.

Det, jeg tog fat i, var den ganske almindelige politivedtægt, der er gældende på gader og stræder. Den giver da mulighed for at tale om at åbne op for vilkårligheder. Den har været gæl-